

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

ŘÍJEN 2005 *** ROČNÍK VI.*** ČÍSLO 10

Citát inspirující:

... spisovatelé jsou zamklí mrzouti ...

Olga Tokarczuková – Hra na spoustu bubínků

MEDITACE

ticho v polích

**rovná se bolest
z dokonalého léta
zrání má sílu
pecky a zrna
přijdu určitě**

**na mši slunovratu
přijdu:**

**od kůry ke kůře
každé sosny ...**

Pavel Zeman

ŠRÁMKOVA SOBOTKA: HISTORICKO-VĚDNÍ KATEGORIE aneb VLASTIVĚDA

K dnešnímu zamyšlení, ve kterém se vracím ještě k Šrámkově Sobotce, mě přivedl pohled na klesající počet prací ve třetí, tzv. historicko-vědní kategorii. Zatímco ještě v roce 1999 poslali soutěžící 11 prací a na přibližně stejné úrovni se počet udržel i v následujících dvou letech (2000 - 10, 2001 - 11), následně dochází k prudkému úbytku. V roce 2002 již jen pět prací, v roce 2003 a 2004 tři práce a letos rekordní dvě! Jestli to takhle půjde dál, třetí kategorie zajde na úbytě! Pořadatelům to možná vadit nebude, snad si i oddechnou, ale ubude prací regionálních, které by jinak nevznikly?

Nevím a nejsem si tak docela jist. Je pravdou, že třetí kategorie byla v posledních ročnících brána spíše jako trpěné nutné zlo. Macešky se k ní chovali i vyhlášovatelé při závěrečném programu, mnohdy nezaznělo ani za jakou práci oceněný autor cenu či čestné uznání získává. Své sehrává i skutečnost, že s věkovým omezením soutěže ve dvou kategoriích ubývají zájemci o kategorii třetí, starší autoři prostě rezignují. Dříve byla tato kategorie obsazována i diplomovými pracemi studentů, ale i těch nějak ubylo. Takže co dál s kategorií, které se zúčastní jeden autor?

Zrušit?! Možná. Oni totiž nadšenci zajímaví se o regionální historii nepíší svoje práce pro soutěže. Je to jejich koníček a ocenění v soutěži určitým typem bonusu. Skutečným oceněním by potom bylo, kdyby se ony práce, alespoň ty oceněné, dostaly ke čtenářům. Jinak to vlastně nemá ani cenu. Jenže tady se budu opakovat, co říci, když práce Jany Hofmanové o literární historii Jičína skončí v archivu (našťěstí vyšla na počátku 90. let 20. století na pokračování v regionálním týdeníku Český ráj). Veškerá práce přijde vniveč. A přitom přináší tolik potřebných informací, konkrétních údajů, které by mohly přitáhnout zájem školáků o literaturu a kulturu vůbec. Je sice hezké, když se přednáší např. o Josefu Kajetánu Tylovi, ale ještě zajímavější je, když se může ukázat, že pobýval na Jičínsku, má zde pamětní desku (bohužel na špatném domě, ale kolik lidí o tom vlastně ví?) nebo jak je to se vztahem Jaroslava Seiferta k Jičínsku, kde pobýval Karel Hynek Mácha v našem kraji atp.

Vím, že ne každá práce má naději na větší čtenářskou obec, ale přesto je škoda, že rukopisy končí svoji pouť v lepším případě na regálech archivů. Určitou naději můžou poskytnout regionální časopisy, ale ty mají svých problémů dost a otiskování na pokračování není zrovna ideálním řešením. Další možností je dneska internet. Co kdyby

pořadatelé požádali autory o svolení a umístili na svých stránkách ukázky prací, resp. kontakt na autory, takže by zájemci o celou práci mohli autora kontaktovat? Jenže ... ani tato možnost není zřejmě to pravé ořechové, neboť na stránkách pořadatele Šrámkovy Sobotky není ještě dnes k dispozici např. avizovaný sborník vítězných prací z letošního ročníku.

Často čtu při nejrůznějších příležitostech, jak je důležité znát svou historii, jenže mám pocit, že je to spíše „klišé“. Proč se potom chováme třeba k regionálním historikům tak macešsky?

No nic, těším se, že v některém z dalších ročníků Sobotky se jako jediný účastník 3.kategorie stanu i jejím vítězem! Co vy na to, pořadatelé ?
Václav

VÍTE,ŽE ...

- Bohumír Procházka v měsíčníku Místní kultura č.9/2005, str.38-39, uveřejnil článek Literární Vysočina potřetí.

- Václav Franc zastupuje jičínský LiS ve sborníku Chodské poetické jaro 15.-17.dubna 2005 Domažlice. Přispěl do něj mikropovídkami Stavba a Absolutní ticho. Ve sborníku najdete i tři kratší básně Pavla Herbrycha.

- Josef Jindra publikoval v zářijovém čísle časopisu Od Ještěda k Troskám stať s názvem Vyhlička Antonína Marka a ty druhé. Stať pak převzaly do 18.čísla i Nové Pojizerky.

- Ve sborníku 6.Dny poezie Broumov 2005 najdete poezii i dvou členů LiSu, a to Renáty Šťastné (báseň Ráda bych) a Václava France (básně Znamá písnička a Cestou do práce).

- Odpoledne 13.září absolvoval v turnovské knihovně Josef Jindra autorské čtení pro tělesně postižené v rámci akce „křeslo pro hosta“. Četl zde dosud nepublikované verše a povídky.

- V Nových novinách 30.září 2005 vyšel článek Václava France Martinská poetická jeseň a jičínský spolek LIS.

- Josef Jindra uveřejnil v Nových Pojizerkách č.14 článek připomínkový list (proti dálnici Českým rájem), v č.15 článek o trubačích v Českém ráji. V zářijových Hlasech a ohlasech Turnovska vyšel jeho článek Horký brambor na jihu (proti názoru soboteckého, bousovského starosty a bývalého přednosty Jičina opět ohledně jižní trasy zmíněné dálnice).
Václav

Martinská poetická jeseň a jičínský LIS

Již tradiční setkání literátů z České republiky a Slovenska se tentokrát konalo od 23. do 25. září 2005 v partnerském městě Martině, a tak opět nechyběla trojice zástupců jičínského LISu (Martin Žantovský, Václav Franc a moje drahá polovička Ladka – nepočítám pochopitelně Pavla Herbrycha, který už kope za Slovensko, mimochodem vypadal spokojeně).

Martinovým vozem značky Favorit jsme se vydali směr slovenský Martin v pátek dopoledne a nebyť všem možným uzavírek a objížděk, možná bychom dorazili i včas, ale například hodinové popojíždění u Vrútek má svoji poezii. V každém případě jsme kolem 15:45 překročili státní hranici a LIS udělal další krok k šíření zahraniční slávy.

LIS je jako spoluzakladatel těchto pravidelných setkání jedním z hlavních účastníků, ale v Martině nechyběli autorky a autoři z Domažlic, Plzně, Frýdlantu nad Ostravicí, Trnavy, Bratislavy, Žiaru nad Hronom a řady dalších českých a slovenských míst, kde nachází poetické slovo svoji živnou půdu.

Setkání bylo zahájeno v pátek oficiálním představením klubů a spolků (přijeli jsme pozdě, ubytovali jsme se v hotelu Turiec a povečeřeli) a posezením u vína v Živeně (to je dům spolku slovenských žen, žádná hospoda, jak se někteří členové delegace mylně domnívali).

Následoval sobotní program, který účastníky zavedl do Múzea slovenskej dediny v Martině, kde v dobové krčmě proběhla odpolední tvůrčí dílna pod vedením slovenského básníka Petera Mišáka. Večer se opět diskutovalo v restauraci Pasáž, kde v té době byly „kačacie“ hody.

Když se účastníci setkání v neděli 25.září rozjížděli do svých domovů, hrála je myšlenka na další setkání, tentokrát naplánované na jaro 2006, v chodské metropoli Domažlicích.

Vlastní Martinská poetická jeseň přinesla řadu podnětů k další tvorbě, například k překladům slovenské tvorby do češtiny, k výměně sborníků a almanachů a v neposlední řadě k seznámení se soudobými literárními osobnostmi obou zemí. LIS se zde prezentoval svým časopisem KOBRA (Kulturní občasník regionálních autorů) a ČAJem (Časopis autorů Jičínska).

A při neformálních diskuzích nás řada účastníků vyzývala, abychom se přičinili o to, aby se poetické setkání v roce 2007 opět vrátilo tam, kde vlastně na jaře 2004 vzniklo – do Jičína. Václav

P.S. Domů jsme dojeli mnohem rychleji než na Slovensko v pohodě a lítovali jsme, že jedno místo ve voze zůstalo neobsazeno.

PŘEDSTAVUJEME ...

Na říjnovou schůzku LiSu přišla **Hana RUNČÍKOVÁ** – studentka 3.ročníku Lepařova gymnázia v Jičíně, bydlí a žije v Kopidlně, publikovala příležitostně v místním tisku (Kopidlenské listy), účastní se literárních soutěží (např. Mělnický Pegas). Píše poezii a ukázky z její tvorby dnes uveřejňujeme.

PROKLETÁ

Zakletá ...

Zástupy princů
spěchají
polibkem zachránit
krásku

Prokletá ...

Zástupy princů
prchají
útekem spasit
svou duši

A co ty?

SLOVA

... a slova jsou náhle
zbytečná
vždyť neexistují taková
která řekla by
co cítíš
tam někde uvnitř
uvnitř tebe
mlč
a plač
ať slzy
za tebe promluví

PIANO

Jsem rozladěné piano
Kdo mě naladí?
Chtěl bys na mě hrát?
Tolik mi schází
něžný prstoklad ...
Ale ty máš radši
kytary

JUBILEJNÍ ČAJ Č. 10

V říjnu 2002 vyšlo první číslo ČAJe a k původního záměru vydávat dvě čísla ročně se podařilo přece jenom něco přidat, a tak na počátku října 2005 vyšlo již jubilejní číslo desáté, což je příležitost k malému ohlédnutí. Za těch deset vydání se postupně změnila grafická úprava titulní strany, ale jinak ČAJ stále přináší příspěvky autorů z Jičínska a od čísla 2 i představuje hosty ČAJe.

A co jsem přimíchal do jubilejního čísla: jako host se představuje už v úvodu básní Múza Radana Šatánková. A i když ve své básni, podle které jsem si dovilil pojmenovat celý výbor její tvorby, říká Jen málo mých básní se líbí, myslím si, že to není pravda. Posouzení nechám na Vás.

Z tradičních opor připravil Josef Jindra povídku Advent Mojžíra Pivoňky (dokonce přepracoval závěr povídky po konzultaci v našem spolku). No a dovilil jsem si přibalit příspěvky dvou tvůrců ČAJe, Básně mého přítele Jozeva dŘevníka Borovského a veselou historku Volby z mé dílny.

Držte nám palce, abychom vydrželi, aby nám i Vám ČAJ stále chutnal a přinášel chvíle pohody a autorům možnost upozornit na sebe, představit svoji tvorbu, což byl vlastně hlavní důvod pro vydávání občasníku.

ČAJ slaví tři roky od prvního čísla a domnívám se, že za tu dobu udělal slušné krůčky, a než půjde do školy, nebude čtenáře, který by jej neznal. Tak dobrou chuť, vlastně DOBRÉ POČTENÍ! Václav

P.S. Všechny předchozí čísla ČAJe najdete na www.kobra.zde.cz.

ZÁPIS ZE SCHŮZKY LiSu

Dne: 5. 10. 2005 od 17 hodin, místo: Městská knihovna Jičín, přítomni: Benešová, Eberlová, Franc, Jindra, Matějovská, Novotná, Procházka, Runčíková, Teslík, Žantovský, omluveni: Veselý, Zákoutská.

1. Zahájení

Benešová prý přivítala plénum.

2. Představení nové členky

Proběhlo představení nové uchazečky o sdílení osudů LiS: Hana Runčíková, Kopidlno, studující gymnázium (viz dnešní Kobra).

3. Informace o činnosti

Franc rekapituloval události od poslední schůzky v květnu 2005.

4. Vystoupení v Libáni

Delegáti si vzájemně podali informace o plánovaném vystoupení LiS v Libáni 6. 10. 2005. Došlo k upřesnění způsobu dopravy a načasování události.

V průběhu projednávání bodu 4 se dostavil na schůzku LiS Žantovský (17.20 hodin)

5. Kniha Zdeňka Žemličky

Franc informoval plénium o nově vydané knize někdejšího člena LiS Zdeňka Žemličky: Vlčice. Upřesnil, že se jedná o žánr fantasy a 17. 10. 2005 od 18.30 hodin se uskuteční beseda s autorem v jičínské galerii Jandan.

6. Skorkoviny

Novotná seznámila plénium s existencí své nové knihy Skorkoviny a uskutečnila nábor účinkujících na její křest, který proběhne za účasti tvůrčího týmu a místopředsedy Senátu PČR Jiřího Lišky (ODS) 18. 10. 2005 v prostorách příspěvkové organizace Městská knihovna Jičín od 17.30 hodin. Podala detailní informace o kontaktech s vydavatelem díla a technickém zabezpečení. Zdůraznila, že p. Vaníček je dobrý porodník a má s ním nejlepší zkušenosti. Na závěr přednesla referát o uskutečněné dopravní nehodě v Holíně.

7. Poezie 19. století

Franc informoval o chystaném projektu, oslavujícím poezii 19. století. Prezentace programu LiS podle něj proběhne ve formě fiktivní obrozenecké kavárny 16. 11. 2005 od 18 hodin v prostorách příspěvkové organizace Městská knihovna Jičín. Na základě vyzvání došlo k rekapitulaci obsazení rolí vystupujících. Franc: Václav Bolemír Nebeský, Jindra: Václav Šolc, Eberlová: Karolína Světlá, Žantovský: Karel Hynek Mácha. Další obsazení zůstalo v rovině nejasností.

8. ZeTmy: Toužím po touze...

Eberlová oznámila, že 2. 12. 2005 proběhne repríza vystoupení ZeTmy: Toužím po touze... v prostorách příspěvkové organizace Městská knihovna Nová Paka.

9. Vystoupení LiS v Sobotce

Proběhla rozprava ve věci plánovaného vystoupení LiS v Sobotce. K bodu nebylo přijato žádné usnesení.

10. Schůzka LiS

Na základě projednání dispozic zúčastněných fyzických i právnických osob došlo ke stanovení termínu následující schůzky LiS: **9. 11. 2005 od 17 hodin** v prostorách příspěvkové organizace Městská knihovna Jičín.

11. Pohádky u kašny

Procházka podal komplexní soubor informací o uskutečněném programu LiS v rámci festivalu Jičín – město pohádky: Pohádky u kašny (jičínského zámku). Zdůraznil, že mu spadla čelist, když viděl lidi, kteří se programu zúčastnili jako diváci. Vyjádřil uspokojení, že to bylo dobře zinscenované, a připomněl, že tématem příštího ročníku festivalu jsou strašidla.

12. iKobra

Žantovský upozornil plénum na existenci iKobry (netový server LiS) v novém kabátě. Vyzdvihl objem informací, které na ní lze nalézt, a četnost aktualizace. Vyzval delegáty k navštěvování serveru, a zejména k zasílání informací o souvisejících událostech jeho redakci. Doporučil, aby všichni členové LiS zodpověděli tradiční soubor 7 pádových otázek. Jejich odpovědi budou poté prezentovány v rámci iKobry. Univerzální adresa pro komunikaci s redakcí iKobry: ikobra@zde.cz. Adresa serveru: www.kobra.zde.cz.

13. Změna označení spolku

Žantovský přednesl návrh na usnesení: Schůzka LIS schvaluje změnu označení Literárního spolku při Městské knihovně v Jičíně na LiS. Odůvodnění: Tato podoba lépe odpovídá celoslovnému pojmenování a je graficky přijatelnější, protože méně narušuje linearitu textu. Dosavadní zápis navíc v případě vyhotovení v některém bezpatkovém fontu může budít nejistotu, zda se nejedná o L/S, LJS (L lomeno S: logicky vyvozeno ze složeného výrazu Literární spolek). Schválení změny podpořil také Franc, který zároveň připomněl, že přesný název spolku je: Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně. Procházka vyslovil obavu, zda změna označení nebude mít nepříznivý dopad na podobu loga spolku. Žantovský připomínku označil za neopodstatněnou. Hlasování: 10 pro, 0 proti, 0 se zdrželo. Návrh byl přijat.

14. Francovy informace

Franc podal informace o proběhlých akcích: Martinská poetická jeseň a Broumovské dny poezie. Uvedl, že příští ročník mezinárodního česko-slovenského setkání na území České republiky proběhne jako CHOPOJ v Domažlicích. Nastínil možnost ujmout se pořadatelství v roce 2007. Ve hře jsou podle něj varianty konání akce s centrem v Jičíně nebo Nové Pace.

15. Autorské mikročtení

Runčíková přednesla ukázky ze své tvorby. Podle zástupců LiS nejlépe obstálo Piáno. Procházka připustil, že se rád předvádí před děvčaty. Vyjádřil přesvědčení, že podobné aktivity vyvíjejí i další delegáti. Z vyjádření nepřímo vyplynulo, že by tak dokonce mohli činit společně.

16. Aktualizace adresáře LiS

Žantovský poukázal na vhodnost aktualizace adresáře LiS. Doporučil jej po provedení tohoto úkonu rozeslat všem členům LiS. Zodpovídá: Benešová.

Konec schůzky byl v 19.45 hodin. Příští schůzka LiS se koná 9. 11. 2005 od 17 hodin v prostorách příspěvkové organizace Městská knihovna Jičín.
Zapsal: Žantovský

Soutěž o nejlepší hru pro děti předškolního věku

Soutěž o Cenu festivalu Mateřinka za nejlepší novou hru pro děti předškolního věku určenou pro loutkové divadlo vyhlašuje Naivní divadlo Liberec.

Soutěže se mohou zúčastnit autoři písíci v českém, popřípadě ve slovenském jazyce. Tři nejlepší texty budou finančně ohodnoceny (1. cena 15 tis. Kč).

Uzávěrka přijetí textů je 31. 12. 2006, přičemž k vyhlášení výsledků dojde v rámci dalšího ročníku festivalu Mateřinka, v červnu 2007. Soutěžící zašlou (doporučeně) 1 kopii práce v tištěné formě a disketu s její elektronickou podobou na adresu NDL (s viditelným označením "Soutěž o Cenu Mateřinky"): Moskevská 18, 46031 Liberec. Podrobné informace na www.naivnidivadlo.cz.

Podle Informačního servisu Místní kultury proChor

Než malej Ventil dostal rozum Jan Řehounek

Stává se pomalu tradicí, že se autoři nejrůznějších věkových kategorií utíkají schovat do svého idylicky bezstarostného mládí. Na Polabském knižním veletrhu jsem se sešel s autorem Janem Řehounkem, který celý svůj dosavadní život (a už oslavil Abrahámoviny) prožil v Nymburce. A protože se pohybuje v krajině, kde přebýval i Bohumír Hrabal, i on pochytil hodně z pábitelského postřehu dění. Ve své knize, kde vystupuje jako mladší brácha velkého Ventilů, tedy malej Ventil, dokazuje znalost prostředí a lásku k Nymburku, rodnému kraji na přelomu 50. a 60. let 20.století.

Při čtení knihy jsem si připadal, jako kdybych společně s partou kluků chodil do školy, točil se na řetízáků, hrál loutkové divadlo, dopadl zloděje bot, hrál fotbal, jezdil na kole, recitoval, fotografoval, choval rybičky a nakonec zmoudřel, alespoň v očích otce Ventilů, když pronesl slavnou větu: „Mamino, myslím, že náš kluk právě dostal rozum!“

Při čtení jsem tak trochu porovnával třeba s Poláčkem a jeho Bylo nás pět. I zde je parta kluků, Brďa, Baborda, Vaňous, Skořápků, Ferďásek, Prcek a řada dalších kluků, ale tohle vyprávění se nemohlo odehrát nikde jinde, než právě v Nymburce.

Řehounek píše věcně, stručně, ale přesně se trefuje do detailů, a tak jeho stručná knížka zatáhne čtenáře do děje, nechá jej zavzpomínat na řadu dějů třeba i z vlastního dětství. V jeho podání opět ožívají drobné figurky města, každá zapomenutá ulička dostává příchuť tajuplnosti. Líbí se mně stručné citace plně vracející do doby, kdy se příběhy odehrály (např. : zarostlej jako Ezau, na auto se vyserte, hlavně zdraví! Neblbni, dyť čuměj lidi!).

Děj je řazen do jednotlivých krátkých kapitol, nemá tedy ústřední linii, ale vrcholí právě oním zmouřením ústřední postavy.

Všem zájemcům doporučuji, aby se s autorem vrátili o několik desítek let zpět, aby zaklepali na dveře bytu ve třetím patře a vstoupili do tajemství světa, z něhož je výhled nejen na dvůr a do sousedních zahrad mezi činžáky, ale i do autorovy duše, plně smyslu pro humor, čest a klukovská dobrodružství.

Nezapomeňte si všimnout, že pod vizitkou na dveřích je vyryto do emailu slovo: VENTIL
Václav

OTEVŘENÝ DOPIS ZE STATENIC

Statenice 15.9.2005

Ahoj Václave,

posílám Ti srdečné pozdravy a pár písmenek. Ze všeho nejdřív se chci pochlubit. Ty sám víš, že veletrh v Lysé byl prima. A já jsem si to užila až v neděli. Pan Řehounek vyhlásil vítěze a rozdal Čestná ocenění. Já byla mezi devíti oceněnými. Přečetla jsem si tam i oceněnou práci nazvanou „Já vám fakt nevím ...“, kterou Ti posílám v příloze spolu s ostatními věcmi. Třeba se Ti bude hodit do KOBRY. O veletrhu bylo Tvými ústy řečeno všechno, takže já zůstanu jen u toho chlubení. Tak.

Zároveň Ti posílám něco nového z mé dílny. Pracuju teď na rozsáhlejší věci a vzala jsem si takové sousto, že budu ráda, když ho spolykám a až se budu moct chlubit i tím. Víc Ti neřeknu, nechť je to pro vás všechny překvápko. Jsem moc ráda, že vás tam mám, LISáky moje, protože, ač si to neuvědomujete, možná a někteří z vás, dáváte mi obrovskou sílu a jistotu v tom, že moje práce má smysl. Moc za to děkuju, můžeš to říct i ostatním, prosím. Jinak Martin zprovoznil moje netové prezentační stránky, ještě jsem na nich nebyla, protože nemám přístup, vše vznikalo na dálku a jen jeho zásluhou je skutečnost, že spatřily světlo světa. Patří mu obrovský dík a ráda bych, aby to všichni věděli, jak je kolegiální a soudržný v rámci dobré věci. Děkuju mu taky.

Tak. A to je tak všechno pro dnešek. Myslete na nás, mladej jde 6.10., na svoje třetí narozeniny do školky, doufám, že to všichni přežijeme. Já půjdu do práce, takže trochu změníme rytmus života, ale se na to těšíme. Dáme zprávy jak fungujeme a něco nové tvorby.

Václave, měj se moc krásně a zase se ozvem. Ahoj Renáta (Qenda)

6. DNY POEZIE – BROMOUV

Od pátku 30.září do neděle 2.října probíhaly v Broumově již šesté Dny poezie, které se i tentokrát uspořádalo volné seskupení broumovských autorů ve spolupráci s polskými básníky z Nové Rudy a dalších měst. Z české strany se setkání zúčastnili, kromě autorů z blízkého okolí, básníci a básnířky z Mělníka, Prahy, Frýdku-Místku, Vrchoslavic, Havlíčkova Brodu a Jičína (trojice autorů LiSu Monika Eberlová, Martin Žantovský a Václav Franc). V pátečním Podvečeru plném poezie ve výstavní síni staré radnice byl hlavními organizátory, broumovskou básnířkou Věrou Kopeckou a polským autorem Krzysztofem Karwowskim, představen sborník vydaný u příležitosti česko – polského setkání. Ve sborníku je zastoupeno 35 básniček a

básníků (17 českých a 18 polských, z LiSu Václav Franc a Renáta Šťastná, s ilustracemi Dany Holé z Trutnova). Následovalo autorské čtení, kdy se v krátkosti zúčastnění představili a přednesli své básně. Po oficiálním zahájení se akce přenesla do nedalekých Křinic, kde probíhala večerní dílna a další diskuze tvůrců a ani rozdílná řeč nebyla překážkou rozvoji česko – polských kontaktů.

V sobotu dopoledne potom probíhala přednáška na téma Perly a perličky české a polské milostné poezie. Za polskou stranu přednášel Anton Matuszkiewicz, za českou člen Obce spisovatelů Jaroslav Schnerch. Odpoledne patřilo výletu po okolí a večer již v dílnách pod vedením Krzysztofa Karwowského došlo na tvorbu milostně laděné poezie.

V neděli se účastníci akce rozjížděli do svých domovů s přesvědčením, že opět za rok se sejdou v Broumově na sedmým Dnech poezie.

Václav

Broumov 2005

Listí na stromech už pomalu měnilo barvy a stromy svlékaly svůj šat, když jsme v krásném pátečním odpoledni jeli svou cestou do Broumova. Z nížiny Jičínské pod těžkým mračnem jsme vystoupali až na vrcholky kopců Broumovských skal, kde si slunce hrálo s barevným podzimem své stínohry. Z kouzelných vršků sjížděli jsme do malebných vesniček, ze kterých nás serpentýny vynášely opět na výslunní, až jsme přijeli do Broumova. Svou náruč nám otevřelo útulné, čisté náměstí. A už už jsme tukali na dveře výstavní síně staré radnice, za nimiž probíhal poetický pořad, sestavený z autorského čtení zúčastněných autorů z Čech a Polska. Tiše jsme vklouzli mezi diváky. Kde vlastně začalo setkání? Když jsme vyjeli z Jičína nebo příjezdem do Broumova nebo příchodem do staré radnice? Nevím, ale byl to pěkný výlet mezi příjemné poetické lidi. Polština se mísila s češtinou nejen ve slově mluveném, ale i psaném v rámci večerní literární dílny. Bylo znát, že oba jazyky jsou slovanské. U sklenky vína pak obě řeči splynuly. Sobotní dopoledne bylo zasvěceno přednáškám o milostné poezii polské i české. V přestávkách vznikaly vzájemné překlady básní z tvůrčí dílny. Vůbec bylo zajímavé, zkusit přeložit báseň, když o polském jazyku neznáte nic-jak vysvětlit polskému poetovi, co daným slovem chcete říct, aby on v polštině našel místo něj jiné vhodné slovo, případně verš a naopak. Po obědě šli poetové místní i vzdálení na procházku. Náš čas se ovšem už naplnil a kroky své jsme neomylně nasměřovali domů. Milá vzpomínka podzimního Broumova v nás kvetla a slunce svítilo na cestu. Nashledanou Broumове, možná příští rok...:-)

Monika Eberlová

JAK KDY ...

Pokaždé, když můj tříletý synek vyvede nějakou tu lotrovinu, dmu se hrdě pýchou, že jsem to ustála a ujišťuji sebe i okolí, že mám výtečnou průpravu do budoucna, kdy bude starší a vynalézavější a že už mě snad ničím nemůže překvapit. ... Ale dneska mi došlo, že jsem pěkně naivní, když si to myslím. Totiž, mít takového inženýra jako je ten náš znamená neustále se něčemu novému učit, být ve střehu dvacet pět hodin denně a nejlépe být alespoň o jeden krok před ním.

Tak dnešek, ten se nám povedl. Začalo to ráno, když chvíli po půl šesté přilezl do naší, rodičovské, postele a se slovy : „Maminko, jdi pryč, překážíš mi tady“ ze mě strhnul peřinu. Poslušně jsem se posunula a snažila se užívat poslední minuty v teplém pelechu. Ale kdepak, to mu samozřejmě nestačilo. Následovalo vrtění, šimrání mě v nose, tahání mě za ucho a jako vrcholné číslo provedl přemet z mámy na tátu zakončený výrokem : „ Tak vstáváme, už jsme vyspínaný !“

Snídaně probíhala v protivném duchu chci mlíko – nechci mlíko, až byl vyloučen od stolu s ujištěním, že nic jiného nedostane, dokud si to nepřijde dojíst. Přišoural se za půl hodiny a snědl chleba se sýrem lžičkou. Kdo si myslel, že to nejde, tak jde. A potom to mělo poměrně rychlý spád. Během pěti minut, kdy jsem se skloněná nad vanou snažila spěšně si umýt vlasy, vzalo za své jedno dálkové ovládání, které poté, co prckovi zcela náhodou vypadlo z ruky nepřežilo jeho sloní krok, bezmála půl šamponu, který synáček mačkal s výrazem maximální blaženosti z lahve přímo do odpadu a jeden televizní program, který se mu prostě nelíbil a tak velice pečlivě zmuchlaný skončil v odpadkovém koši. A to je teprve devět, říkála jsem si, když jsem hodnotila škody způsobené živlem, jež o sobě s provinilým výrazem říká, že on zlobí, ale jenom malinko... Občas se nám to nepovede a máme ukřouraný den a jak se říká pěkně a výstižně na facku. Tak mi nezbyvá, než se s hlavou vztyčenou vydat vstříc dalším pátečním dobrodružstvím a doufat, že nás nepostihne žádná další kalamita. A ať dnešní den dopadne jakkoli, bude mi stačit, jedno : když to přežijeme !!!

Renáta Šťastná

(16.9.2005)

Libáň 2005

Ve čtvrteční podvečer 6.10. se postupně sjížděla do Libáně delegace jičínskému LiSu, jejímž předákem byl Prochor. Libáňské náměstí ztichlo napnuté očekáváním příštích okamžiků. Nikde ani živáčka. Jen z místní hospůdky se ozýval všehonorující hluk. Posléze z ní vykroukla i část

delegace, aby tak tak stihla začátek svého literárně-poetického večera s názvem Libáňský rodák Bohumír Procházka a jeho přátelé. Název byl zvolen, jak se ukázalo, velmi vhodně, neboť se sešlo mnoho lidí. Počet posluchačů dokonce předčil počet účinkujících. To nebývá zas tak obvyklé. Libáňští (pro)LiSovou delegaci přichystali vkusně obřadní síň. Výjezdní zasedání mohlo začít. Se zpožděním, které ovšem nebylo dostatečné, aby skrylo ještě pozdnější příchod dalšího člena delegace, jsme spustili večer tzv. nepřipravený-připravený, tedy improvizací. Na úvod se rozhovořil Prochor, ač předem řekl Janě B., že úvod bude říkat ona. Nakonec však slovo přeci jen dostala, ale až po té, co Prochora notně zatahala za šos. Václav Teslík nejenže přednášel své hloubavé verše, ale uměl o cestě k nim i zajímavě vyprávět. Zuzka Matějovská přečetla svou povídku Fotografie, z níž běhal mráz po zádech (ještěže nám v obřadní síni topili) a jejíž název z rozčilení zapoměla přečíst. A to už dorazil i pan Jindra, jehož verše se při pádu na zem pomíchaly nejen mezi sebou, ale i se slečnami prózami. Nic to však neubralo na pestré veselosti a hloubavosti jeho příspěvků, z nichž nejlepší byl Kozel. Říkali to prý i v Turnově. A Prochor hrál na harmoniku-hrál krásně-třeba od Lucie Klobouk-ten se moc hodil a i jiné pěkné melodie. Teskný zvuk foukací harmoniky, malinko groteskní k Prochorovi sedí. I já jsem přečetla svou povídku. Prochor měl opět slovo a kruh večera se uzavřel. Četl krátce, ale každé jeho slovo mělo svůj význam, svůj smysl, Prochorovu svébytnou filozofii. Tu nezapřel ani v humorné pohádce O tetě Hašuše a Haničce, jak jelí na výlet do Anglie. Diskuze s posluchači byla příjemnou tečkou za jedním milým, přátelským, úsměvným večerem v Prochorově režii. Díky za něj:-) Monika Eberlová

LITERÁRNÍ CENY

Na podzim se už tradičně udílí dvě literární ceny, ta jedna je cena Nobelova, kterou letos získal britský dramatik, herec a básník Haroldo Pinterovi (75). Jméno laureáta poslední z letošní série Nobelových cen oznámila ve Stockholmu Švédská akademie. Volbu zdůvodnila tím, že Pinter ve svých hrách odhaluje hloubku prázdnoty skryté za každodenním tlacháním a vynucuje si vstup do uzavřených prostor úzkosti. V českých divadlech se v nyní hrají Pinterovy hry Milenec, Zrada a Správce. Pinter byl oceněním podle tajemníka Švédské akademie ohromen.

Druhou cenu – Ortenovu – pro autora nebo autorku do třiceti let získala třiatřicetiletá Kateřina Kováčová z Příbrami za svůj debut Hnízda. Vydalo je Centrum křesťanské kultury sv. Vojtěcha v Ústí nad Labem. sbírku krátkých poetických textů, básní a jedné povídky.

Jsem rád, že cenu získala právě Kateřina Kováčová, se kterou jsem se setkal na jednom vyhlášení Literárního Varnsdorfu. Její poezie, uveřejněná ve sborníku soutěže Denní hvězdy, noční ptáci, na mě působila příjemně. Blahopřeji a ať se dál daří!

S využitím materiálů ČTK Václav

ZRADA

Dnešní ráno jsem si teda představovala úplně jinak. Můj synek jde prvně do školky. Po třech letech intenzivního soužití s mámou bude vhozen do každodenního koloběhu, povinností a nutností. Připravovala jsem se na ten den celou věčnost. První indicií, že bude něco jinak než jak jsem si představovala bylo ONdrovo hbité a bezproblémové vstávání. Bez nejmenšího odporu vstal a nechal se obléknout, posnídal mlíčko z hrnku s Krtkem, nandal si čepici a zahlásil že jdeme na autobus. Do odchodu zbývalo patnáct minut. Pomalu jsme šli na zastávku a ONdra byl samozřejmě první kdo nastupoval.

Když jsme přišli ke školce, utíkal celou cestu od vrátek až k hlavním dveřím. Ze šatničky utekl ještě dřív, než jsem mu stačila poskládat věci. Vtrhl do třídy a hnal se k dřevěným hračkám. Na otázku paní učitelky jak se jmenuje řekl způsobně jméno i příjmení. Pak se zeptal: „A můžu si tady hrát?“ Odpověď že může ho zastihla někde mezi traktůrkem a autobusem. A pak se už ani neohlédl a věnoval se hračkám. Tíše jsem si povzdychla, že už mám velkého chlapa, který se o sebe umí v lecčems postarat sám. Chvilí jsem stála mezi dveřmi a váhala, zda mám zůstat třeba na chodbě, kdyby něco ... Ale paní učitelka mě ujistila, že ONdra je fakt v pohodě. Tak jsem s ní ještě chvílku klábosila a potom se s pocitem prázdné náruče odšourala pryč.

Bloumala jsem ulicemi a přemýšlela, jak čas letí, že ty tři roky rychle utekly a že už to nikdy nebude jako dřív. I slza se objevila. A to jsem ještě včera hrdinně rozhazovala rukama a přesvědčovala sebe i ostatní, že my jsme tím taky prošli, že je to prostě život. A teprve teď jsem pochopila, co asi cítila mamka, když nás opouštěla v podobných zařízeních, jako je to „naše“.

Nemohla jsem se dočkat, až bude deset. ONdra ke mně přiběhl a se slovy „Moje latá maminko, já sem se na tebe tak těčil“ mi dal velkou pusou. Dojetím jsem ani nemohla mluvit a byla na něj pyšná. Jako každá máma. Celé odpoledne mi pak vyprávěl, co bylo ve školce a jak si hráli s dětmi a jak neuklízeli... A mě při tom jeho nadšení došlo, že jeho život během tří hodin dostal úplně nový rozměr.

Renáta Šťastná (3.10.2005)

**Městská knihovna v Jičíně a autorka JANOVA
si Vás dovolují pozvat na
křest knihy
SKORKOVINY**

**Program: představení autorky a tvůrčího týmu, ukázky z díla,
křest knihy.**

Účast na křtu přislíbil senátor MVDr. Jiří Liška.
Městská knihovna v Jičíně, úterý 18. října 2005 od 17,30 hodin.

Foto z Martinské poetické jeseň 2005 je ze sobotního podvečeru 24.zář, kde se podařilo zachytit část účastníků setkání před martinskou dominantou Mileniem. Nepochybně poznáváte známé tváře, bohužel chybí Martin (Bagr), který fotil (další snímky na www.zantovsky.wz.cz).

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka
Ročník 6. Číslo 10. Říjen 2005.
(16. října 2005)
www.kobra.zde.cz